

તલેરમાતી રમુજ વાર્તા.

દરેક સ્ત્રી પુરૂષને વાચવા લાયક.

પ્રમાથ કરનાર.

જી એચ. અલીમાનદ.

મુંબઈ.

પારસી પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

શને ૧૮૮૮.

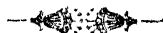
કી મત અરધો આનો.

૩૪૬૮

તલેસ્માતી રમુજ

વાર્તા. ૦૧૦

એક વખત હિશાળ નગરમાં એક રાજા રાજ કરતો હતો તેને ત્રણ છોકરા હતા. તે રાજાને એક વખત એવું સ્વપ્ન આવ્યું સોનાનું ઝાડ, હીરાના પાંદડાં, મોતીના ફળ, એવું જ્યારે તેણે તે જોયું તેવાજ તે ચોંટી ઉઠ્યો અને આખી રાત મેહલમાં ઈર્ષ્યા કીધું પણ તેને કંઈ એવું પડ્યું નહીં સવાર પડતાં તેને પોતાના છોકરાઓને બાબાવી પોતાના સ્વપ્નનાની બધી વાત કહી સંભળાવી અને જો તે લાવી આપે તેને પોતાનાં મરણ પછી ગાદીનો વારસ કરવા ઠરાવ્યું. આથી તેના ત્રણ છોકરાઓને મુશ્કેલ થતી આખી રવાના કર્યા. પાંચ સાત કોશની મજલ કરવાથી તેઓ થાકી ગયા હતા જ્યારે તેઓએ એક સારી રથાઆમની જગ્યા જોઈ ઉતારો કર્યો પાસે ખાવાનું હતું તે પોતાના નાના ભાઈને સોંપી બે ભાઈ શીકારની શોધમાં નીકળ્યા. તેઓ એક હરણની પછવાડે જંગલમાં દોડ્યા. એકદમ દોડ્યા

તેથી જે રસ્તે તેઓ આવ્યા હતા તે રસ્તે તેમને મળી સમ્યે નહીં જેથી તેઓ એક શેહરમાં પુગ્યા કે જે શેહરના રાજાએ એવો હુકમ કર્યો હતો કે જેખી કાઠ નવો મુસાફર આપણું શેહરમાં દાખલ થાય તેની પાસેથી સો મણ સોનું લેવું જો તે આપે તો રાજાની એક છોકરી તેને પરણાવવી અને નહીં આપે તો તાને કેદ કરવો. હવે જેવા બે છોકરાઓ શેહરમાં દાખલ થયા તેવુંજ સીપાઇઓએ સો મણ સોનું માંગ્યું પેલાઓ પાસે એટલું બધું સોનું હતું નહીં તેથી તેમને કેદ જવાની ફરજ પડી હવે પેલો નાનો ભાઇ બે ભાઇઓની વાટ જોતો બેઠાહતો. તેને જોઇને જે હજીર સુધી તેઓ નથી આવ્યા તેથી પોતે રાંધેલું ખાણું ખાઈ સુઈ રહ્યો. સવાર પડતા તે પોતાના ભાઇઓની શોધમાં અને પોતાનાં આપનું સ્વપનું ખરું છે કે ખોટું તે જોવાને નીકળ્યો. આગલ સાંજે વખત ચાલ્યા પછી તે એક શેહર આગલ આવી પુગ્યો જે શેહરના દરવાજા બંધ જોઇ ત્યાં રાત વાસો કરવાનું કરાવ્યું. હવે આ શેહરનો રાજા ધણો વૃધ થઇ ગયો હતો જેને એક પુત્રી હતી તે રાજાએ. તે દહાડે એવો વિચાર કર્યો હતો જે મુસાફર શેહરના દરવાજા ઉઘાડતાં તે શેહરમાં જાએ અને જ તે પોતાની જાતનો હોય તો તેની પુત્રી અને પેહરામણીમાં પોતાનું રાજપાટ આપવાને ઠેકાવ કર્યો. સવાર પડી કે રાજાએ સીપાઇઓને દરવાજો ઉઘાડવાને હુકમ કર્યો. જેવો દરવાજો ઉઘાડ્યો કે તે નાનો ભાઇ અંદર દાખલ થયો.

પોતે બહુ રૂપવાન તથા કાન્તી વાળો હતો. જ્યોતે રાજાએ તેને જાણ્યો તેવોજ બહુ ખુશી થયો અને પરપુષ્પ કરતા પોતાની જાતનો નિકલ્યો. તેથી પોતાની કુંવરી સાથે તેના લગ્ન કર્યાં અને પેહરામણીમાં પોતાનું રાજપાટ આપ્યું. આ પછી તે રાજા મરણ પામ્યો તેથી તે રાજા તેને સ્વાધીન કીધું. પોતે રાજા પુત્ર છતાં સારી રીતે કેળવાયેલો હતો તેથી તેનામાં રાજ્ય ચલાવવાની હુશીઆરી વધારે હતી. તેને કેટલા કન્યા, વેર કાઢી નાખ્યા તેથી તેને રૈયત બહુ સુખ પામવા લાગી, થોડે વખત રાજ્ય પાછા પછી તેને તે રાજા વજીરને સ્વાધીન થોડીક સુદત સોંપી શોનાનું ઝાડ, હીરાનાં પાદડાં, મોતીના ફળ એ સ્વપનુ ખર્ચ છે કે ખોટું તેની શોધ કરવા નીકલ્યો. આગલ ચાલતાં તે એક ત્રીપુરારી નગરીમાં આવી પુગ્યો કે જ્યાં તે એક ડોસીને રાજા એક મોહર આપવા કહી આથી ડોસી બહુ ખુશી થઈને રાજા તેને સાઈં સાઈં રાંધી ખવડાવતી હતી. એક સાંજે જ્યારે તે બાહારથી ફરી ઘરમાં આવ્યો ત્યારે તો ડોસીને રડતી અને બલાપા કરતી જોઈ ત્યારે તેને પ્રશ્ન ડોસી મા તમે કેમ રડો છો ત્યારે ડોસીએ કહ્યું કે આ દેશના રાજાની પુત્રીના પેટમાં બલા છે જે એક રાત્રે એક પુરુશનો ભોગ લે છે મારા બે છોકરાઓ ભોમમાં આવ્યા પણ આજે મારા નાહલા છોકરાની વારી છે ત્યારે તેને કહ્યું ડોસી મા તું બીહીશ નહીં તારા છોકરાની બદલે આજે હું જઈશ આ વાત થયા પછી જન્મવાનો વખત થયો ત્યારે

ડોસીએ તેને સારાં સારાં પકવાનો કરી જમાડ્યો. થોડો વખત
 પેલી ડોસીને ત્યાં સ્ત્રીપાછાઓ આવ્યા ને કહ્યું કે તમારા દીકરાને
 મોકલો ડોસીએ આ વાત પેલા રાજકુમારને કહી ત્યારે તે સ્ત્રી-
 પાછાઓ સાથે રાખના મેહલ તરફ ચાલ્યો. આ પછી પેલો
 રાજકુમારને રાજકન્યા સુવા ગયાં પેલી કન્યા તો સુષ ગર્ભ પાળુ
 પેલો રાજકુમાર સુતો નહીં પણ પોતે જ્યાં સુતો હતો ત્યાં એક
 ઉશીકા મુડ્યો. આસરે બાર વાગતા પછે સુમારે જ્યારે પેલી રાજ-
 કુમારી બરગદમાં સુતી ત્યારે તેના પેટમાંના સાપે ડોકુ બહાર
 કાઢ્યું. જેવા સાપે ઉશીકાને જે ચાર ડબ્બ માર્યા કે શેહી
 નીકલ્યું, નહીં તેથી ખુબ ખીજ્યો અને બહાર નીકલી પલંગપર
 આમ તેમ પચાડા મરવા લાગ્યો. પેલો રાજકુમાર હાથમાં
 તલવાર લઈને ઉભો હતો જ્યારે તે સાપ બહાર નીકલ્યો ત્યારે
 તેને જે ત્રણ ફટકા તલવારના માર્યા જેથી તે મરી ગયો. સ
 વારે ધારા મુજબ રમશાને લોકો તે મુડદું લઈ જવા આવ્યા
 ને બારણાં ધોક્યાં. પેલો રાજકુમાર નાહી ધોધ પાદશાહી પો
 શાક પેહરી બેઠો હતો તેને જ્યારે લોકોની ગડબડનો અવાજ
 સાંભળ્યો તેવુંજ બારણું ઉઘાડ્યું. જ્યારે રાખના માણસોએ તે-
 આદમીને જીવતો જોયો તેવાજ તેઓ રાજા પાસે ખબર લાજ
 ગયા. રાજા આથી બહુ અગ્નયમ થયો અને જ્યારે તેનો બેદ
 જણાવવાને કહ્યું ત્યારે તેને તે સાપના કડકા દેખાડી સરવે વા
 ત કહી આથી તે રાજા બહુ ખુશી થયો અને તે કુમારી વેરે

તેના સગન કીધાં. થોડી મુદત સુખચેતનાં યુગ્મરચા બાદ તે પેલી શોધને માટે નીકળી પડ્યો. લાંબો વખત મુસાફરી કરવા બાદ તે એક ખીચ જંગલમાં આવ્યો અને આખો દીવસ આ સપાસ ભટક્યા બાદ આખરે રાતનો વખત થયો. જ્યારે તે બર ઊંધમાં પડ્યો ત્યારે તેને એવું સ્વપ્ન આવ્યું કે 'જે કામ તું કરવા આવ્યો છે તે તારું કામ કદી પાર પડ્યા વગર રહેવાનું નથી. આથી તે ચોંટી ઉઠ્યો અને કેટલોક વખત વિચાર કર્યો બાદ તે સુષ્ઠ ગયો. સવાર પડતાં તે ઉઠ્યો અને આગળ ચાલવું શરૂ કર્યું. આખો દીવસ ચાલવા બાદ છેવટે રાત પડવા આવી ત્યારે તે એકાએક, એક જાડ આગળ આવી પુગ્યો જ્યાં તેને કંઈક ગડબડનો અવાજ સાંભળ્યો. ઉપર જોય છે તો તેને ત્રણ ખુબસુરત પરીઓ જોઈ.

આથી તેની અન્યખીનો કંઈ પાર રહ્યો નહીં. અને જો તે આદમીને તે પરીઓએ જોયો તેથી તેઓ પોતાના એ હરા ઉપર શરમાવા લાગી આખરે પરીઓએ નીચે ઉતરી તેને આવવાનું કારણ પુછ્યું. જ્યારે તેને તે પરીઓ આગળ પોતાના બાપના સ્વપ્નનાની વાત કહી સંભલાવી. તે પરીઓએ કહ્યું કે તે તો અમે કરી શક્યું પણ હમારો બાપ અજદા છે. તે હમણા જંગલમાં શીકાર કરવા ગયો છે તેથી જો તે હમણા આવશે તો તમને અમને મારી નાખશે. આથી તેને પુછ્યું તમારો બાપ જંગલમાં ખોરાક શોધવા કયે વખતે જાય

છે ત્યારે તેઓએ કહ્યું કે સાંજે ૬ થી ૭ ની અંદર તે પાતા
 નો મોહરો જંગલમાં મુકે છે તથી આખા જંગલ મધે અજ
 વાળુ પડે છે અને પછી શીકાર કરવા જાય છે. પેલો છોકરો આ
 થી તરતજ ત્યાંથી ચાલતો થયો અને એક લુહારને ત્યાં જઈ
 કહ્યું કે મને એક લોખંડનું ચાક બનાવી આપો કે જે ચાકને
 પથર ઉપર મુકીએ તો પથરથી તુકડા થઈ જાય. જો તમ મ
 ને બનાવી આપશો તો હું તમને માંગતુ મુલ આપીશ લુહારે
 જોયું કે આ તક ઠીક આવી છે તેથી તેને ૫૦૦ રૂપીઆ માં
 ગ્યા. પેલા રાજકુમારે કહ્યું કે મને કાલે ચાર વાગતાની અંદર
 જોઈએ પેલા લુહારે તરતજ માથુસો કામે લગાડ્યા અને તેને
 ત્રણ વાગતાની અંદર પેલું ચાક બનાવી મુક્યું. પાંચ વાગતાને
 સુમારે પેલો રાજકુમાર આવ્યો અને કહ્યું કે મારી પાસે ૩
 પીઆ તો તથી પછુ એક હીરાની વીટી છે તે કોઈ આંધળાને
 ખી આપશે તો તે તમને ૧૦૦૦ રૂપીઆ તરત આપશે. પેલા
 લુહારે વીચાર્યું જે એ કહે છે તેટલાનો માલ છે વાસ્તે તેને
 પાતાના એક બાકર પાસે તે ચાક ઉચકાવી તે છોકરા સાથે
 મોકલ્યો. પેલા છોકરાએ જાણ્યું જે રસ્તો આસરે એક કાસુ
 લાંબો છે અને જો તે જગ્યા કોઈ આદમી જોશે તો પચાત
 થઈ પડશે તથી તેને જયકી બાવનારને આંખે પાટા બાંધ્યા અ
 ને પેલા ઝાડથી ૨૫ કદમ દુર એક ઝાડ આગળ તેને પેલું
 ચાક મુકાવ્યું ને પાછો તે આદમીને આંખે પાટા સૂધાં તે લુહા

રને ત્યાં મુકી ગયો. હવે પેલો રાજકુમાર એક જાડ ઉપર ચઢી બેઠો. ઠંડવેલા વખત મુજબ તે સાપ મોહોરો મુકીને મુસાફરી કરવા ગયો જ્યારે રાજકુમારે જોયું કે તે સાપ બે ચાર ફાસ નીકળી ગયો છે ત્યારે તેને તે જાડપરથી નીચે ઉતરીને પેલા મોહરાપર પેલું લોખંડતું ચાક મુક્યું અને તરતજ જાડ ઉપર ચઢી બેઠો. જેવું તેને તે ચાક મુક્યું તેવુંજ જંગલમાં અંધારું થઈ ગયું કે તરતજ તે સાંપ દોડતો આવ્યો અને ચાકને બે ચાર ઝપાટા માર્યા તેવાજ તે સાપના સાત ટુકડા થઈ ગયા. હમણાં તો તે રાજકુમાર નીચે ઉતર્યો નહીં પણ સવારે જ્યારે તેને તે સાપને મુલો દીઠા તેથી જાડ ઉપરથી નીચે ઉતરી પેલી પરીઓના જાડ તરફ રવાના થયો. પરીઓએ કહ્યું જે અમારો બાપ હમણા આવશે માટે તમે જતા રહો. પણ રાજકુમારે તેમને કહ્યું કે તમારા બાપને મેં મારી નાખેલો છે પછી સોનાનું જાડ હીરાનાં પાંદડાં માતીના ફળ દેખરાવવા કહ્યું, આથી મોહરી પરીએ તે છોકરાના હાથમાં તરવાર આપી અને કહ્યું કે માર મારા ગળા ઉપર પેલો છોકરો પેહેલે તો ખીંધો પણ તેને બહુ દુનત કીધી તેથી તેના ગળા ઉપર તેને તલવારનો ધા કર્યો આવી તેની નજરે એક મોટું સોનાનું જાડ થયું પછી ખીજીની ડોકપર પણ તેજ રીતે માર્યો જેથી તે સોનાના જાડપર હીરાનાં પાંદડાં થઈ ગયાં પણ નાની પરી જે સઉથી ખુબસુરત હતી તેને મારવાને તેણે મન

આલ્યું નહીં આખરે તેને પણ તે મીસાલ ધા કર્યો. જેથી તે સોનાના ઝાડ ઉપર હીરાના ફળ આવી લાગ્યાં પણ પાછું તે ઝાડ કેમ કાઢી નાખવું તે તેને ખબર રહી નહીં પણ તે ઝાડ ઠડમાંથી વાંકું વલ્યું જેથી તેને થડ ઉપર ફટકો માર્યો જેથી તે ઝાડ જતું રહ્યું અને પેલી ત્રણ પરીઓ તેની નજદીક ઉભી રહી. હવે તે ત્રણે પરી સાથે લઈ પોતાના બાઇ જ્યાં કેદ ખાને પડ્યા હતા તેમને છોડાવાને માટે તે શેહરમાં દાખલ થયો, જેવા તે શેહરમાં દાખલ થયો તેવુંજ ૧૦૦ મણુ સોનું માંચું પેલી પરીઓ તેની સાથે હતી તેથી તેઓએ તેને તરતજ તેટલું સોનું કાઢી આપ્યું તેથી તે છોકરી સાથે પણ પરણ્યો અને ૬) ખાયડીઓ અને તન મોટા રાજ્ય સહીત અને પોતાના ખાપના સ્વપના સહીત પોતાના ગામ આવ્યો અને ડચેરીની વચમાં સોનાનું ઝાડ હીરાના પાતરાં અને મોતીના ફળ કરી બતાવ્યાં અને ગાદીએ બેઠો.

જાહેર ખખર.

દરેક વારતાના વાંચનાર શોખીનોને ખુશ ખખર

૬—આ—૫૧.

અંગ્રેજી કહેવતો — ૧ — ૦

તલેસ્માલી રમુજી વારતા — ૦ — ૧

એકચંચળ છોડીની વારતા ભાગ પહેલો .. — ૦ — ૬

એજ અચળ છોડીની વારતા ભાગ બીજો. — ૦ — ૬

પર્સિહ ને કામસીંહની વારતા (છપાવેલું). — ૪ — ૦

આએ ચાપડીઓ દુગરી ખખર આગલ
ખખર ૬૨૦ એ. એફ. અલીમામદ પાસેથી મળશે

—x—x—x—

